

مزالدو: طرح دیده‌بانی تحولات پارلمان کنیا

MZALENDO: KEEPING AN EYE ON KENYA'S PARLIAMENT

Vision and Motivation

“Thank you for visiting the Parliament website. We are currently updating this site. Please bookmark this site and visit us shortly.” This was the message that greeted Kenyans attempting to visit their parliament’s website in September 2005. Although it appeared to be a standard error notification, the website had not, in actuality, been shut down for updates. After the East African Standard daily newspaper had published basic biographical information on Kenyan MPs taken from the parliament’s website, politicians had complained that this information was “too sensitive.” The site was promptly taken offline, leaving Kenya without a website for its parliament. By contrast, neighboring Uganda and Tanzania boasted parliamentary websites that published detailed information on their MPs’ qualifications, their performance in Parliament, bills, transcripts of sessions, records on committee meetings, and summaries of funds and ministry activities.[1]

بینش و انگیزه

«ممنون از این که از تارنمای پارلمان بازدید کردید. این تارنما هم‌اکنون در حال به‌روزرسانی است و به زودی آماده بازدید برای شما خواهد بود.» این پیامی بود که شهروندانی که در سپتامبر ۲۰۰۵ به نشانی تارنمای پارلمان کنیا مراجعه کردند، با آن روبه‌رو شدند. به رغم آنچه به نظر می‌رسید، این پیام به دلیل به‌روزرسانی تارنما نبود، بلکه به این دلیل بود که در پی انتشار اطلاعات مربوط به زندگی و شرح حال شماری از نمایندگان پارلمان، این تارنما بسته شده بود. به دنبال انتشار این دست اطلاعات برگرفته‌شده از تارنمای پارلمان در روزنامه «استاندارد آفریقای شرقی» (East African Standard)، تعدادی از نمایندگان پارلمان، این نوع اطلاعات را «حساس» خواندند و به همین دلیل تارنمای پارلمان مسدود شد و مجلس کنیا حضور مجازی خود را از دست داد. در مقابل کشورهای همسایه کنیا از جمله تانزانیا و اوگاندا، در تارنمای مجلس خود جزئیاتی را از صلاحیت و عملکرد نمایندگان، لوایح مطرح‌شده، متن جلساتشان در مجلس، پیشینه جلساتشان در کمیته‌های گوناگون و چکیده‌ای از بودجه و فعالیت آن‌ها در وزارتخانه‌ها منتشر کردند.[۱]

As Kenyan lawyer and blogger Ory Okolloh noted, “We had no idea of what was going on in our own Parliament.”[2] Spurred by the lack of transparency demonstrated by the parliament website shutdown, in 2005, Okolloh co-founded the website Mzalendo, or ‘Patriot’ in Swahili. Mzalendo was intended not only to provide the public with information on the Kenyan Parliament and to hold politicians accountable for their actions, but also “to demonstrate that accountability stems from demand and as young skilled Kenyans, we have a responsibility to do our part...in...demanding accountability.”[3]

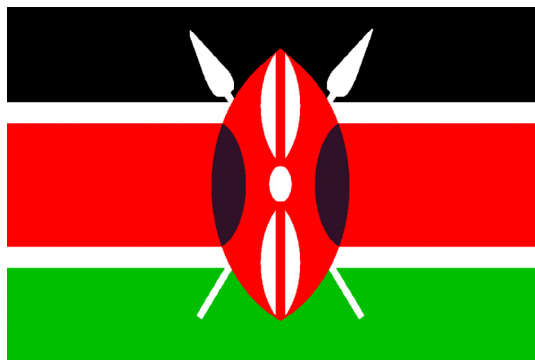

اری اکولوه (Ory Okolloh)، وکیل و وبلاگ‌نویس کنیایی، در این خصوص چنین نوشته است: «ما از آنچه در پارلمان کشور خودمان می‌گذشت، به کل بی‌خبر بودیم.» [۲] از این رو بود که به سبب عدم شفافیت رفتار پارلمان کنیا در سال ۲۰۰۵، اکولوه در راه‌اندازی تارنمای «مزالدو» (به زبان سواحیلی به معنای میهن‌پرست است) مشارکت کرد. هدف او از این کار، نه تنها آن بود که مردم را از تحولات پارلمان کنیا آگاه کند و سیاست‌مداران را به جوابگویی نسبت به اقدامات‌شان موظف کند، بلکه می‌خواست شهروندان جوان کنیایی را از مسئولیت‌شان نیز آگاه کند. از نگاه اکولوه، این مسئولیت، توضیح خواستن از سیاستمداران کنیایی بود و این‌که جوانان، سیاستمداران را موظف به جوابگویی به مردم بدانند. [۳]

Goals and Objectives

While the Kenyan constitution stipulates that “all sovereign power belongs to the people of Kenya and shall be exercised only in accordance with this Constitution,” this concept has yet to be actualized. [4] Since the Kenyan parliament is a public institution, information about it should be public and easily accessible. In reality, secrecy is the norm when it comes to information about MPs, such as attendance or voting records. According to Okolloh, “the default presumption when you approach any government office [is that] everything is secret unless they deem it not secret, which makes it very difficult to get information.” [5] Often there is no explanation for why information is classified.

The dearth of basic information available to constituents has resulted in a culture of distrust and apathy. Feeling distant from their own government, many Kenyans believe that

اهداف و مقاصد

در قانون اساسی کنیا تصریح شده است که «قدرت مطلق متعلق به مردم است و باید مطابق با قانون اساسی اعمال شود.» اما این مفهوم هنوز در کنیا عملی نشده است. [۴] از آنجا که پارلمان کنیا نهادی عمومی است، اطلاعات مربوط به آن باید در اختیار عموم قرار گیرد. اما در واقعیت، مخفی‌کاری در پارلمان کنیا در خصوص مواردی چون حضور و غیاب نمایندگان در جلسات مجلس و سوابق رای‌دادن امری متعارف است. بنابر گفته اکولوه، «هنگام مراجعه به هر اداره دولتی در کنیا فرض بر محرمانه بودن تمام اطلاعات است، مگر آن که خلافش گفته شود، و به این دلیل دسترسی به اطلاعات بسیار دشوار است.» [۵] اغلب اوقات توضیحی برای محرمانه بودن اطلاعات ارائه نمی‌شود. اندک بودن اطلاعات

اولیه در دسترس مردم، منجر به ایجاد فرهنگ بی‌تفاوتی، بی‌اعتمادی، و ناامیدی شهروندان کنیا نسبت به دولت شده و سبب شده است که باور بسیاری از آن‌ها این باشد که تلاش‌شان برای ایجاد تغییر، تفاوتی در وضع کشور ایجاد

their actions will not make a difference. While they watch the news and engage in debates, no universal civic education programs exist in the country, and most Kenyans do not know their rights as democratic citizens. Mzalendo notes that “for the most part, the public appears still beholden to its leaders in many ways and do not realize they have the responsibility to question them.”[6] Thus, their second objective was “to convince Kenyans to get into the idea of demanding information rather than just complaining about politics without doing anything about it.”[7]

Leadership

Mzalendo co-founder Ory Okolloh is a lawyer by training. After obtaining her JD from Harvard Law, she was offered a high-paid position at an American law firm, but she turned it down “because my

passion was [in Kenya], and because I wanted to do things that were fulfilling. And because I’m needed here.”[8] Upon returning to Kenya, she became known for her blog “Kenyan Pundit.”

When Okolloh was inspired to launch a parliamentary monitoring project, she contacted fellow Kenyan blogger Conrad Akunga, an experienced software architect. Within four months, they launched the Mzalendo website using WordPress and other free, open-source tools.[9] After Kenya’s 2010 Constitution changed the structure of the government, Okolloh and Akunga decided to completely redesign the site. The new Mzalendo, including optimization for mobile phones, was launched in 2012. [10]

نمی‌کند. در حالی که شهروندان کنیایی اخبار را دنبال و در بحث‌ها شرکت می‌کنند، برنامه‌هایی در راستای آموزش مدنی در این کشور وجود ندارد و بیشتر شهروندان از حقوق‌شان به عنوان شهروندان دموکراتیک باخبر نیستند. مزالندو در این رابطه گفته است که «مردم هنوز از بسیار جهات خود را بدهکار به رهبران‌شان می‌بینند و نمی‌دانند که مسئولیت پاسخگو قرار دادن رهبران را دارند.» [۶] به همین دلیل، دومین هدف پروژه مزالندو این بود که «کنیایی‌ها را متقاعد کند تا به جای گلایه و شکایت از عملکرد دولت و دست روی دست هگذاشتن بدون تلاش برای ایجاد تغییر، برای تقاضای اطلاعات بیشتر از دولت‌شان، وارد عمل شوند.» [۷]

رهبری

اری اکولوه دانش‌آموخته مدرسه حقوق دانشگاه هاروارد است. وی بعد از فارغ‌التحصیل شدن، پیشنهادی کاری با حقوق بالا به عنوان وکیل در یک دفتر حقوقی آمریکایی دریافت کرد، اما آن را نپذیرفت چراکه

«علاقه‌اش به فعالیت در کشورش بود و می‌خواست دست به اقداماتی رضایت‌بخش بزند و کنیا به او نیاز داشت.» [۸] در پی بازگشت به کنیا، اکولوه به دلیل تاسیس وبلاگی به نام «کارشناس کنیایی» شناخته شد.

وقتی اکولوه به فکر راه‌اندازی پروژه دیده‌بانی پارلمان افتاد، با وبلاگ‌نویس دیگری به نام کنراد آکونگا (Conrad Akunga) که مهندس نرم‌افزار باتجربه‌ای بود، تماس گرفت. این دو طی چهارماه تارنمای مزالندو را با استفاده از «وردپرس» و ابزارهای منبع - باز رایگان دیگری راه‌اندازی کردند. [۹] هنگامی که قانون اساسی مصوب سال ۲۰۱۰ کنیا ساختار دولت را تغییر داد، اکولوه و آکونگا تصمیم گرفتند که طراحی تارنما را به کلی تغییر دهند. تارنمای جدید آن‌ها که قابلیت دسترسی به آن روی تلفن همراه نیز وجود دارد، در سال ۲۰۱۰ فعال شد. [۱۰]

While the initial phase of the project saw Okolloh and Akunga manually entering information into the site's database, they soon were able to rely on a corps of volunteer bloggers and freelance journalists, who input their eyewitness accounts of parliamentary sessions. Opening up a commenting system further increased public participation, as well as the amount of information available on the site.[11]

Okolloh's faith in the power of technology to create positive change in Kenya led to the founding of Ushahidi in 2007, a digital mapping tool used to track post-election violence. She has since worked as Google's policy manager for sub-Saharan Africa and as director of investments for Omidyar Network's government transparency initiative in Africa.[12] While she and Akunga are no longer directly involved at Mzalendo, the project has continued to flourish under the leadership of Jessica Musila.[13]

Civic Environment

While Kenya has "quite a vibrant media landscape," Okolloh highlights widespread self-censorship and media corruption as issues standing in the way of clean government and accountability: "Instead of keeping the government on their toes, many journalists lie down and play dead. There is often an air of fear, not because of direct oppression from the government, but rather because of uncertainty amongst media [of] how far their freedoms go." [14]

A culture of secrecy has permeated the Kenyan government; during Daniel Arap Moi's repressive, decades-long presidency, a pervasive fear of requesting or providing information bolstered Moi's power, and the Kiswahili word for "government" – serikali – became synonymous with the word sirikali, meaning "top secret." [15] This secrecy has been perpetuated by laws that treat transparency as a threat to national security, the Official Secrets Act foremost among them.

Other statutes impose prohibitive requirements for the disclosure of government infor-

مرحله اول فعالیت این پروژه وارد کردن اطلاعات تارنما به دست اکولوو و آکونگا در پایگاه داده‌ها بود، اما ظرف مدت کوتاهی، آن‌ها به نیروی تعدادی وبلاگ‌نویس و روزنامه‌نگار مستقل مجهز شدند که داوطلبانه با آن‌ها همکاری و مشاهدات خود را از جلسات پارلمان روایت می‌کردند. همچنین فعال کردن سیستم نظردهی منجر به افزایش مشارکت عمومی و میزان داده‌های موجود در تارنما شد.[۱۱]

اعتقاد اکولوو به قدرت تکنولوژی برای ایجاد تغییرات مثبت در کنیا به تأسیس ابزاری به نام «اوشاهیدی» در سال ۲۰۰۷ انجامید؛ ابزار نقشه‌برداری دیجیتال که برای ردیابی خشونت‌های پس از انتخابات در کنیا استفاده می‌شد.[۱۲] از آن زمان تاکنون، اکولوو به عنوان مدیر سیاست‌گذاری گوگل در مناطق جنوب صحرای بزرگ آفریقا و مدیر سرمایه‌گذاری طرح شفافیت دولت در آفریقا که بانی آن «شبکه امیدیار» است، فعالیت کرده است. درحالی‌که اکولوو و آکونگا دیگر مستقیماً درگیر پروژه مزالندو نیستند، «جسیکا موزیلا» هدایت آن را به عهده گرفته و رشد طرح و تارنمای آن ادامه یافته است.[۱۳]

فضای مدنی

به رغم برخورداری کنیا از فضای رسانه‌ای پویا، اکولوو بر خودسانسوری و فساد رسانه‌ای گسترده به عنوان معضلاتی که مانع عملکرد سالم و صحیح دولت و پاسخگویی به مردم می‌شود، تأکید می‌کند: «به جای پاسخگو نگاه داشتن دولت، بسیاری از خبرنگاران در سکوت فعالیت می‌کنند. فضای هراس اغلب حس می‌شود، نه تنها به دلیل سرکوب مستقیم دولت، بلکه بیشتر به سبب عدم اطمینان فعالان عرصه رسانه به این که آزادی‌های‌شان تا کجا پیش می‌رود.» [۱۴]

فرهنگ مخفی‌کاری در دولت کنیا نفوذ کرده است. در دوران ریاست‌جمهوری سرشار از سرکوب «دانیل آراپ موی» که چندین دهه ادامه یافت، هراسی فراگیر از درخواست و دادن اطلاعات در جامعه وجود داشت که قدرت موی را تقویت کرد؛ در این دوره واژه کی سواحیلی «سریکالی» به معنای دولت، با واژه «سیریکالی» به معنای بسیار محرمانه مترادف شد.[۱۵] این فرهنگ پنهان‌کاری توسط قوانین، به ویژه «قانون اسرار رسمی» که شفافیت را به عنوان تهدیدی برای امنیت ملی تلقی می‌کند، تداوم یافته است.

قوانین دیگری در کنیا، مقررات محدودکننده‌ای برای دستیابی به اطلاعات دولت (موافقت رئیس‌جمهور)

mation, such as consent from the president. In other cases, there is no clear procedure for how to request public information, permitting officials to institute roadblocks to any request. In turn, lack of transparency enables the corruption that is endemic in Kenya, from embezzlement to graft and bribery.[16]

The Kenyan government does not officially censor the media or the Internet; government and security forces are known to harass members of the press, often leading to self-censorship. "People know the government does watch what you are saying" noted Okoloh. "There is corruption in terms [of] politicians wanting their story framed a certain way." [17] Mzalendo offers an alternative to the "compliance and fear" of traditional Kenyan media's treatment of Parliament.[18]

The government was initially dismissive of Mzalendo due to Kenya's low Internet penetration rate in 2005 and assumed that the project would do little to change voter opinions.[19] However, by the start of 2014, Kenya boasted a 47 percent Internet penetration rate, driven largely by growth in mobile phone subscriptions.[20] At the same time, Kenya's voting demographic has gotten younger. Now, says Okoloh, politicians "are paying a lot more attention. For instance, they are very quick to send corrections or protest if they feel their contributions in parliament are not being reflected on Mzalendo. We are also seeing greater interest from the local media in partnering with the Mzalendo team to report on the performance of parliament." [21]

Message and Audience

Mzalendo makes public information easily accessible to all. Its website offers a detailed,

اعمال می‌کنند. در موارد دیگر هم روند روشنی برای چگونگی دستیابی به اطلاعات دولتی تعریف نشده و این سبب می‌شود که مقامات دولت کنیا بتوانند از هر تقاضایی برای دستیابی به اطلاعات جلوگیری کنند. از این روست که عدم شفافیت، اختلاس و رشوه‌خواری را که امری شایع در آن کشور است، تقویت می‌شود.[۱۶]

دولت کنیا به طور رسمی رسانه‌ها یا اینترنت را سانسور نمی‌کند اما نیروهای دولتی و امنیتی، مرتب خبرنگاران را تهدید می‌کنند که در نهایت به خودسانسوری خبرنگاران می‌انجامد. اکولوه با اشاره به این موضوع گفته است: «مردم

می‌دانند که دولت مراقب حرف‌های آن‌هاست.

سیاست‌مداران هم می‌خواهند روایت‌هایی که در موردشان نوشته می‌شود، به شکلی باشد که خودشان می‌پسندند.» [۱۷] مزالندو جایگزینی برای فرهنگ «تسلیم و هراس» رسانه‌های سنتی کنیا ارائه می‌دهد.[۱۸]

دولت کنیا در ابتدا

نسبت به پروژه مزالندو بی‌اعتنا بود و علت عمده آن هم ضریب کم نفوذ اینترنت در کنیا در سال ۲۰۰۵ بود، و تصور می‌کرد که این پروژه نمی‌تواند نظر مردم را در انتخابات تغییر دهد.[۱۹] اما در ابتدای سال ۲۰۱۴، کنیا ضریب نفوذ اینترنت را ۴۷ درصد اعلام کرد که بیشتر آن هم به دلیل دسترسی مردم به اینترنت روی تلفن‌های همراهشان بود.[۲۰] همزمان نیز جمعیت رای‌دهندگان جوان‌تر شده بود. اکولوه می‌گوید، اکنون سیاستمداران «توجه بیشتری به این تارنما نشان می‌دهند. برای مثال اگر اشتباهی در این تارنما ببینند، به سرعت مورد تصحیح‌شده را برای تارنما می‌فرستند. همچنین اگر در تارنما به اندازه کافی به فعالیت‌شان در پارلمان اشاره نشده باشد، خواستار انعکاس بیشتر فعالیت‌شان در تارنمای مزالندو می‌شوند.» اکولوه می‌افزاید: «همچنین این روزها شاهد تمایل بیشتر رسانه‌های محلی به همکاری با تیم مزالندو برای پوشش عملکرد پارلمان هستیم.» [۲۱]

پیام و مخاطب

پروژه مزالندو اطلاعات عمومی را به سادگی در دسترس همگان می‌گذارد. تارنمای آن امکان جستجوی پیشینه

searchable profile for each MP, including responsibilities and contact information. Each MP has a scorecard ranking their performance in a number of categories, such as how accessible they are to their constituents, how often they attend and vote in the Kenyan Parliament, and how they have spent their Constituency Development Funds (CDF) – funds allocated to MPs who then decide how to spend these funds in their home district. These scorecards can be used to help voters compare two election candidates, or to monitor whether representatives are keeping their promises. In addition, Mzalendo offers detailed information on political parties and ministries, as well as details on polling locations and audit reports.[22]

Mzalendo aims to not only provide information, but also to help Kenyans translate this knowledge into power. The MP profiles allow citizens to make much more informed decisions. The website allows voters to look past ethnicity, political party, personal connections, or bribes, to evaluate candidates on the issues: Do their ideals match my own? Do they have experience doing this kind of work?[23] Did they uphold their campaign pledges?

The website also encourages MPs to become more accessible to the public. Citizens can leave comments and in some cases interact with representatives via their profiles. Seeing that increased accessibility improves their scorecards, some MPs have been inspired to reach out to their constituencies via Twitter accounts, Facebook pages, and more. Mzalendo is also fostering communication between citizens, especially marginalized groups such as refugees or residents of rural areas who have a particularly strong need for accountable representation. In fact, most of Mzalendo's visitors come from ur-

و فعالیت‌های تک‌تک نمایندگان پارلمان کنیا را فراهم می‌کند که شامل مسئولیت‌های آن‌ها و شیوه تماس با آن‌ها است. همچنین در این تارنما به نمایندگان بر مبنای میزان در دسترس بودن و شیوه خرج کردن بودجه اختصاص یافته به منطقه‌ای که نماینده آن هستند امتیاز داده می‌شود. این امتیازدهی به رای‌دهندگان کمک می‌کند تا بتوانند دریابند که نمایندگان‌شان تا چه اندازه به وعده‌های خود عمل می‌کنند و در عین حال به آن‌ها کمک می‌کند که نامزدهای انتخاباتی را با هم مقایسه کنند. علاوه بر این، مزالندو اطلاعات مبسوطی را نیز در خصوص احزاب سیاسی و وزارتخانه‌ها در اختیار مخاطبان‌اش قرار می‌دهد و جزئیاتی را هم در مورد حوزه‌های رأی‌گیری و گزارش‌های حسابرسی ارائه می‌دهد.[۲۲]

مزالندو نه تنها در تلاش برای ارائه اطلاعات است، بلکه می‌کوشد به شهروندان کنیا کمک کند تا دانسته‌های خود را به قدرت تبدیل کنند. اطلاعاتی که این تارنما از عملکرد نمایندگان پارلمان ارائه می‌دهد به شهروندان این امکان و قدرت را می‌دهد تا تصمیم‌های آگاهانه‌تری بگیرند. این تارنما به رأی‌دهندگان اجازه می‌دهد تا و رای تبار و حزب سیاسی و ارتباطات شخصی و رشوه، به

ارزیابی نامزدها پردازند و از خود پرسند، آیا این نامزدها ایده‌آلهایی شبیه ایده‌آل‌های ما دارند؟ آیا برای انجام کارهایی که لازم است بکنند، تجربه کافی دارند؟[۲۳] آیا به وعده‌های انتخاباتی‌شان عمل می‌کنند؟

این تارنما همچنین نمایندگان پارلمان کنیا را به ارتباط بیشتر با مردم ترغیب می‌کند. شهروندان می‌توانند نظرات خود را روی تارنما بگذارند و در برخی موارد از این راه می‌توانند با نمایندگان مجلس تعامل کنند. از آنجایی که بیشتر در دسترس بودن، امتیاز بهتری برای نمایندگان داشته است، شماری از این نمایندگان با استفاده از شبکه‌های اجتماعی، به ویژه حساب‌های توئیتر و صفحات فیس‌بوک، تلاش می‌کنند با تعداد بیشتری از مردم در ارتباط باشند. [۲۴]

علاوه بر این، مزالندو می‌کوشد تا سطح ارتباط میان شهروندان را بالا ببرد، به ویژه ارتباط گروه‌های به حاشیه رانده شده، مثل پناهندگان یا ساکنان مناطق حومه مرکز که نیاز ویژه‌ای به نمایندگان پاسخگو در مجلس دارند. در

ral areas.[24] Residents of the Tharaka district – one of the country’s most marginalized regions – have held in-person meetings with their MP after interacting on Mzalendo.[25]

حقیقت بیشتر مخاطبان مزالندو از مناطق روستایی هستند. ساکنان منطقه «تاراکا» که یکی از حاشیه‌نشین‌ترین مناطق کنیاست، در پی تعامل در تارنمای مزالندو با نمایندگان خود در پارلمان دیدارهای مستقیم داشته‌اند.[۲۵]

Outreach Activities

Mzalendo targets mainly younger Kenyans who use the Internet as their primary source of news and information. As a result, Mzalendo does most of its outreach through social media sites and blogs used by these young people. Mzalendo itself is working on adding a discussion board and launching its own blogs in order to foster increased communication between Kenyans and their representatives online. Young Kenyans are swiftly becoming the country’s largest voting demographic, and Mzalendo is providing them with the information they need to make informed decisions. [26]

Mzalendo originally relied on volunteer bloggers and freelance journalists for reports on parliamentary debates; however, as the site grew, MPs began responding to Mzalendo user questions and providing corrections to information posted on the site. Soon organizations such as Transparency International were turning to Mzalendo as a source of information as they reported on transparency issues in Kenya.[27]

According to Musila, “Whenever Mzalendo is in the news, parliamentarians are very concerned about their profiles on Mzalendo. Some previous MPs cited their Constituency Development Fund record on Mzalendo in their campaigns during the 2013 elections. Others have written really appreciating Mzalendo’s work and wondering how they can improve their rat-

فعالیت‌های فراگستر

مزالندو عمدتاً شهروندان جوان‌تر کنیایی را هدف قرار می‌دهد، چون آن‌ها هستند که برای کسب خبر و اطلاعات، از اینترنت به عنوان منبع اولیه و اصلی استفاده می‌کنند. در نتیجه، مزالندو اغلب ارتباط خود را با مردم از طریق شبکه‌های اجتماعی و وبلاگ‌هایی که توسط همین شهروندان جوان استفاده می‌شود، برقرار می‌کند. تارنمای مزالندو به منظور ایجاد فضایی برای تبادل نظر

فعالیت می‌کند و تلاش می‌کند وبلاگ‌های خود را راه‌اندازی کند تا از این طریق ارتباط میان شهروندان کنیایی و نمایندگان‌شان را در فضای مجازی گسترش دهد. شهروندان جوان کنیایی به سرعت بیشترین تعداد رأی‌دهندگان آن کشور را تشکیل می‌دهند

و مزالندو اطلاعات لازم را در اختیار آن‌ها می‌گذارد تا بتوانند تصمیم‌های آگاهانه‌تری بگیرند.[۲۶]

مزالندو در ابتدا به کمک خبرنگاران و وبلاگ‌نویسان داوطلب اتکا داشت و از آن راه محتوای بحث‌های پارلمانی را برای آگاهی مخاطبان‌اش منعکس می‌کرد اما به مرور و با رشد تارنما، نمایندگان مجلس کنیا به پاسخ دادن به پرسش‌های مخاطبان تارنما پرداختند و اصلاحات و توضیحاتی را که لازم می‌دانستند، برای تارنما می‌فرستادند. دیری نپایید که سازمان‌هایی مانند شفافیت بین‌الملل برای گزارش شفافیت رفتار دولت در کنیا، به تارنمای مزالندو به عنوان منبع اطلاعات استناد می‌کردند.[۲۷]

بنابر گفته جسیکا موزیلا، «هرگاه گزارش‌های مزالندو در فهرست اخبار ظاهر می‌شود، نمایندگان مجلس کنیا به شدت نگران نمایه شخصی خود در این تارنما می‌شوند. شماری از نمایندگان در کمپین‌های انتخاباتی خود در سال ۲۰۱۳ به کارنامه هزینه‌ها و شیوه خرج کردن بودجه که در این تارنما منعکس شده بود، استناد کردند. تعداد دیگری

ing. A good number of parliamentarians have sent us photos and their up-to-date CVs. Others have joined social media and followed Mzalendo on Twitter.”[28]

Mzalendo's work has had a direct impact on Kenya's parliament. When the project publicized poor attendance in legislative sessions, it led to a public outcry and an immediate improvement in performance.[29] The project's influence also extends across Africa; its open-source platform has already been adapted for use monitoring parliaments in Ghana, Nigeria, Zimbabwe, and South Africa.

Meanwhile, the Kenyan government itself launched an Open Data Initiative in 2011 to much fanfare. While the portal was intended to make public information easily accessible, two years later its founder acknowledged that government ministries' ongoing reluctance to release data had hindered the initiative.[30] The need for Mzalendo's work continues, as the project strives to further increase government transparency, encourage civic engagement, and hold politicians accountable to their communities.

از نمایندگان برای ما نامه نوشته‌اند و ضمن تقدیر از فعالیت مزالندو، پرسیده‌اند که چگونه می‌توانند بر میزان محبوبیت خود در تارنما بیفزایند. تعداد زیادی از نمایندگان رزومه‌های به‌روز شده و عکس‌های تازه خود را برای ما فرستاده‌اند و عده‌ای دیگر هم به شبکه‌های اجتماعی پیوسته‌اند و در توئیتر مزالندو را دنبال می‌کنند.»[۲۸]

فعالیت‌های مزالندو اثری مستقیم بر پارلمان کنیا گذاشته است. به دنبال انتشار گزارشی از حضور ناکافی نمایندگان در جلسات قانون‌گذاری، مردم نسبت به این موضوع اعتراض گسترده‌ای کردند که به بهبود فوری شیوه کار نمایندگان انجامید. نفوذ این طرح از مرزهای کنیا فراتر رفت و به نقاط دیگر آفریقا نیز رسید؛ پلتفرم منع - باز این پروژه برای نظارت بر پارلمان‌های غنا، نیجریه، زیمبابوه و آفریقای جنوبی استفاده شده است.[۲۹]

در همین حین، در سال ۲۰۱۱، دولت کنیا از «طرح داده‌های باز» با هیاهوی فراوان رونمایی کرد. با آن که این طرح با هدف دسترسی آسان‌تر مردم به اطلاعات عمومی ایجاد شده بود، دو سال بعد، بنیان‌گذار این طرح اذعان کرد که اکراه مداوم وزارتخانه‌ها نسبت به ارائه و انتشار اطلاعات، مانع اجرای این طرح شده است.[۳۰] مزالندو در راستای افزایش میزان شفافیت عملکرد دولت، ترغیب مشارکت مدنی، و پاسخگویی سیاستمداران تلاش می‌کند، و نیاز به ادامه فعالیت آن هم چنان احساس می‌شود.

References

منابع

- [1] Openda, Francis. "Parliament Website Remains Closed." The East African Standard. 18 January 2006. <https://web.archive.org/web/20060212040914/http://allafrica.com/stories/200601171142.html>
- [2] Nkem-Eneanya, Jennifer. "Ory Okolloh – Activist, Techie, Change Agent!" Konnect Africa. 13 November 2012. <http://www.konnectafrica.net/ory-okolloh-the-value-of-technology-unveiled/>
- [3] Okolloh, Ory. "Keeping an Eye on the Kenyan Parliament." PBS. <http://www.pbs.org/mediashift/2006/11/keeping-an-eye-on-the-kenyan-parliament314/>
- [4] Article 1(i), Constitution of Kenya. August 2010.
- [5] Sasaki, David. "Mzalendo." The Technology for Transparency Network. 8 January 2010. <http://transparency.global-voicesonline.org/project/mzalendo>
- [6] "Constitution Implementation – State of Play Four Years on." Mzalendo. 28 August 2014. <http://www.mzalendo.com/blog/2014/08/28/constitution-implementation-stat...>
- [7] Sasaki, David.
- [8] Okolloh, Ory. "How I became an activist." TED. June 2007. https://www.ted.com/talks/ory_okolloh_on_becoming_an_activist?language=en
- [9] Mzalendo <http://info.mzalendo.com>
- [10] Mbuvi, Dennis. "Mzalendo portal relaunches with more Kenya political and administrative info." CIO East Africa. 8 February 2012. <http://www.cio.co.ke/news/main-stories/Mzalendo-portal-relaunches-with-more-Kenya-political-and-administrative-info>

- [11] Heavens, Andrew. "The web watchdog biting Kenya's MPs." BBC. 14 March 2007. <http://news.bbc.co.uk/2/hi/africa/6412143.stm>
- [12] "Ory Okolloh: Director, Investments." Omidyar Network. <http://www.omidyar.com/people/ory-okolloh>
- [13] "Management." Mzalendo. <http://info.mzalendo.com/info/management>
- [14] Beckedahl, Markus. "Speaking with a Kenyan Pundit – an Interview with Ory Okolloh." Netzpolitik.org. <https://netzpolitik.org/2009/speaking-with-a-kenyan-pundit-an-interview-with-ory-okolloh/>
- [15] Zausmer, Rebecca. "Towards open and transparent government: International experiences and best practice." Global Partners and Associates. December 2011. [http://www.gp-digital.org/wp-content/uploads/pubs/Towards open and transparent government- International experiences and best practice.pdf](http://www.gp-digital.org/wp-content/uploads/pubs/Towards%20open%20and%20transparent%20government-%20International%20experiences%20and%20best%20practice.pdf)
- [16] "Towards Promoting Access to Information in Kenya." African Network of Constitutional Lawyers. April 2011. <http://www.right2info.org/resources/publications/publications/towards-promoting-access-to-information-in-kenya-2011>
- [17] Beckedahl, Markus.
- [18] Ibid.
- [19] Davidi, Adam and Michael Berliner. "How the web is amplifying citizens' voices: Q&A with Ory Okolloh." The Guardian. 29 May 2014. <http://www.theguardian.com/media-network/media-network-blog/2014/may/29/citizen-activism-internet-africa-omidyar>
- [20] Kangethe, Kennedy. "Kenya registers drop in Internet subscribers." Capital FM. 17 January 2014. <http://www.capitalfm.co.ke/business/2014/01/kenya-registers-drop-in-internet-subscribers/>
- [21] Davidi, Adam and Michael Berliner.
- [22] Mzalendo.
- [23] Mzalendo.
- [24] Heavens, Andrew.
- [25] Mbuvi, Dennis.
- [26] Sasaki, David.
- [27] Nyabuga, George and Nancy Booker. "Mapping Digital Media: Kenya." Open Society Foundation. 5 February 2013. <http://www.opensocietyfoundations.org/sites/default/files/mapping-digital-media-kenya-20130321.pdf>
- [28] "Kenya's Mzalendo reports traction, launches 'aggressive' outreach programme." Gounna. <http://kenya.gounna.com/show/show/68288/1>
- [29] Veit, Peter. "Why Africa Needs Open Legislatures." World Resources Institute. 18 December 2012. <http://www.wri.org/blog/2012/12/why-africa-needs-open-legislatures>
- [30] Khamadi, Shitemi. "Kenya Open Data Initiative falters shrouding oil industry in mystery." Land Quest. 9 January 2014. <http://landquest.internewskenya.org/the-smoke-and-mirrors-that-keep-the-kenya-open-data-legend-alive/#!/loc=1.252022000000168,36.893339514220784,17>